

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/496– /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **gárodnyi** lakos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 81/2010. (III. 10.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos előadta, hogy 2009. július 4-én, a hajnali órákban édesapja lakására tartott, mikor a VI. kerületi rendőrkapitányság előtt rendőröket látott dohányozni. Odalépett hozzájuk, „tisztelettudóan köszönt” és megszólította őket. A rendőrök idegesen kérdezték, hogy mit akar tőlük, pedig ő csak beszélgetni szeretett volna a „biztos urakkal”, majd öt erőszakkal, kezeit hátra csavarva „bevitték” a kapitányság épületébe és ott többször bántalmazták.

Az események során felszólították zsebei kiürítésére, „kikapcsoltatták és szétszedették” a telefonját, „megmotozták”, elolvasás nélkül, a falon írták vele alá a bent létezőről szóló igazolást, ezek után pedig „szidalmazás kíséretében kilökdösték” a kapitányságról. A panaszos a történetek során sérülést szenvedett (a dobhártyája beszakadt), melyről orvosi látlet is készült.

A panaszos által sérelmezett intézkedések az alábbiak:

- kezének hátra csavarása, és az így történő előállítás,
- zsebeinek kiürítése (a ruházatának átvizsgálása),
- többszöri bántalmazása,
- az előállítás időtartamáról szóló igazolás „erőszakos” aláíratása,
- a kapitányságról történt kilökdösése, valamint
- a történetek miatti egészségkárosodás.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi okiratokból a következők állapíthatók meg.

A panaszos előállítására a 01060/509932/2009/id. sz. rendőri jelentés szerint azért került sor, mert a VI. Aradi u. 53. sz. előtt kiabálva közölte a rendőrökkel, hogy „vigyetek haza, arra jók vagytok”. Az intézkedő rendőr ekkor a panaszoshoz lépett, és felszólította cselekménye abbahagyására, aki ekkor megkísérelte „kivonni magát az intézkedés alól”. Az abbahagyásra irányuló második felszólítás után a panaszos előállítására került sor, mert továbbra sem volt hajlandó igazolni magát, és szidalmazta a rendőröket. (Személyazonosító okmány a helyszíni ruházatátvizsgálás alkalmával nem került elő, így az intézkedő rendőrök a panaszos előállítása mellett döntöttek.) A panaszos közölte, hogy őt „nem viszik sehová”, az intézkedésnek ellenállt, ezért vele szemben testi kényszer alkalmazására került sor.

A panaszos az intézkedésnek a kapitányság épületében továbbra is ellenállt, ruházatát tüzetesen kellett átvizsgálni, ekkor az egyik zsebében személyi igazolványt találtak, mely az övé volt, így ez alapján őt kétséget kizáróan azonosítani lehetett. A rendőr közölte a panaszossal, hogy személyazonosságának igazolásának megtagadása miatt vele szemben feljelentést tesz, ezután őt 2009. július 4-én 05:20 perckor (40 perc időtartamú előállítás után) panasz és sérülésmentesen szabadon bocsátották.

Az esetről készült 46-105-16/2009. P. sz., parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentés szerint a három intézkedő rendőr tagadta, hogy a panaszost bántalmazták. A 2009. július 4-én szolgálatot teljesítő objektumőr megerősítette, hogy a kérdéses időpontban kiabálást hallott az

Aradi utca felől, majd az ajtóhoz lépve a történetek szemtanúja volt. Elmondása lényegében a már idézett 01060/509932/2009/id. sz. jelentéssel egyezik meg, azzal, hogy a kapitányságon történt ruházátvizsgálás a panaszos által leírt módon, vagyis fal felé fordítással történt. Megjegyzi azt is, hogy a panaszos „látszólag ittas állapotban volt, ő ennek tudta be a férfi »rendőrelles« viselkedését is”. Az objektumőr elmondta azt is, hogy amíg ő látta a történeteket, addig bántalmazásra nem került sor.

Az objektumőrt 05:00 órakor váltó másik rendőr elmondta, hogy a panaszos a szabadítás alkalmával az objektumőri pulton írta alá az igazolást, melynek egy példányát részére átadtak és ezt ő meg is köszönte, ezt követően a Kodály körönd irányába távozott. A szolgálatirányító parancsnok a fentiekkel egybehangzóan nyilatkozott.

„[a panaszossal] szemben a 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 40/A. §. (1) bekezdésébe ütköző *jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség*¹ szabálysértés elkövetése miatt a Gárdonyi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya jár el.” Az eljárás 846/2009. szabs. számon jelenleg is folyamatban van. Az ügyben a szabálysértési hatóságként eljáró Gárdonyi Rendőrkapitányság a panaszost személyazonosság igazolásával kapcsolatos köteleességek megszegése, és jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének elkövetése miatt 80.000 Ft pénzbírsággal sújtotta. A határozattal szemben benyújtott kifogást az illetékes bíróság vizsgálja.

Az intézkedés egyes mozzanatait a jelentés egyebekben jogszerűnek ítéli.

III.

1./ A rendelkezésre álló információk alapján a Budapesti Nyomozó Ügyészség az ügyben Nyom. 1281/2009/1-II. számon büntetőeljárást folytatott, melynek keretében a nyomozás során tisztázta a panaszos által leírtak valóságtartalmát, illetőleg megállapította a panaszolt intézkedés lefolyásának tényleges menetét.

Az Ügyészség a panaszos feljelentésére indult bűnügyben 2010. június 22-én hozott határozatával a nyomozást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – mivel az elkövető kiléte a nyomozásban nem volt megállapítható – felfüggesztette.

Mivel a panaszolt intézkedést követő egészségkárosodásról láttelelet áll rendelkezésre, valamint a panaszos ezeket becsatolta, a közigazgatási eljárás során kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy vele szemben a panaszolt intézkedés időpontjában ismeretlen személy testi sértést követett el. Az orvosi szakvélemény a sérülést – traumás dobhártya perforatio – 8 napon túl gyógyulónak minősíti.

Mivel azonban sem a közigazgatási, sem a büntetőeljárás során nem nyert bizonyítást, hogy a sérülés a Rendőrségen, vagy rendőri intézkedés során keletkezett, továbbá, hogy az elkövető rendőr volt, a sérelmezett rendőri intézkedésre vonatkozó ezen panaszt elutasítom. Az érintett, intézkedő rendőrök meghallgatására a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárás során is sor került, azonban a fenti bántalmazásra utaló adat itt sem került elő.

¹ Aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

2./ Az előállításról készült igazolás, mely az ügy iratanyagához úgyszintén csatolásra került, szintén arról tanúskodik, hogy a panaszossal szemben nem került sor az intézkedés során bántalmazásra. Az igazoláson a panaszos a „sérülésem nem keletkezett” illetőleg „panaszom nem keletkezett” részeket húzta alá, majd az iratot ellátta aláírásával.

Az esetről készült összefoglaló rendőri jelentésben (46-105-16/2009.P) olvasható, hogy az előállított személy (a panaszos) nyilatkozott, hogy a sérülése, panasza nem keletkezett, majd nyugodt körülmények között aláírhatta az igazolást, ezek után pedig távozott a VI. kerületi Rendőrkapitányság épületéből. A szolgálatot teljesítő ügyeletes tiszt azt is elmondta, hogy az előállított személy viselkedésével, magatartásával kapcsolatban bántalmazásra utaló jelet nem tapasztalt. „Az igazolás kitöltése az objektumőr pultjánál álló testhelyzetben a pult vízszintes felületén”, a már említett nyugodt körülmények között történt.

A fentiekre tekintettel a panasznak az igazolás „erőszakos aláíratására”, valamint a Rendőrkapitányság épületéből történő „kilökdösésére” vonatkozó részét elutasítom.

3./ A panaszolt intézkedés lefolyását panaszos előállításáról szóló 01060/509932/2009/id. sz. rendőri jelentés, valamint a fentebb idézett összefoglaló rendőri jelentés (46-105-16/2009.P) részletezi.

Az esemény lefolyásának rekonstruálása alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben közrendet zavaró magatartása (kiabálás), valamint amiatt a tény miatt, hogy az ennek következtében fogatosított rendőri intézkedés alól többször megpróbálta kivonni magát, a rendőrök jogszerűen kezdeményeztek intézkedést, valamint a fentiekre tekintettel jogszerű és arányos intézkedés volt a panaszos előállítása is. A Panasztestületnek az állásfoglalásában kifejtett, ezzel kapcsolatos véleményével, valamint következtetéseivel is egyetértek.

A már idézett rendőri jelentések szerint az intézkedések formáságai – úgy a közterületen, mint a Rendőrkapitányság épületében – megfeleltek az Rtv. előírásainak, valamint a vonatkozó szakmai szabályoknak.

Erre tekintettel a panasznak az intézkedés menetét kifogásoló részét (testi kényszer alkalmazása és ruházatátvizsgálás) elutasítom.

4./ A panaszos az előállítás tényéről és tartamáról szóló igazolást átvette és aláírta, ezzel elismerve, hogy annak tartalmát megismerte. Az igazoláson szerepel az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosának, valamint a Magyar Helsinki Bizottságnak az elérhetősége. Ezen túlmenően a tájékoztatás megtörténtét valószínűsíti, hogy a panaszos panaszát 2009. július 10-én 14:53:14 órakor a Független Rendészeti Panasztestülethez is eljuttatta.

A rendelkezésre álló adatok alapján a rendőri intézkedés miatt a panaszos 2009. július 10-i postára adással (Diósd, RL 2049 000 516 012 1) az ORFK-hoz feljelentést juttatott el. A fentiek alapján túlzó volna azt állítani, hogy a panaszosnak a hiányos tájékoztatás miatt sérült volna a panaszhoz való alapvető joga, hiszen az ügyében az ORFK Ellenőrzési Szolgálat, a Budapesti Nyomozó Ügyészség, valamint a Független Rendészeti Panasztestület is eljár.

A fentiek alapján a panasz előterjesztéséhez fűződő jog megsértése miatti sérelmet is alaptalannak minősítem.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- *a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;*
- *a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) és (2) bekezdései, 109. § (1) és (3) bekezdései;*
- *a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) és (2) bekezdései és a 93/A. § (7) és (9) bekezdései;*
- *a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 18. § (1) bekezdése;*
- *az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. r. 40/A. § (1) bekezdése.*

Budapest, 2010. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**